

آقای سیده آسمانی
سید علی‌خان گنجه (زنجیری)
نوره نهضت خان
طاب راه
پژوهشکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

نوشته مهدی زنگنه پور

پرتال جامع علوم انسانی

رجال الغیب

غارفان و مرشدان و پیشوایان متصوفه مظاہر اکشافات‌اند و هر جا که اسم خضری برد
شده منظور یکی از افراد رجال‌الغیب بوده و باین جهت کلیه سالکان طریقت و پیروان راه
حقیقت همیشه از خضر وقت خود طلب همت و مشاهده او را آرزو و آنرا بزرگترین موهبت
الهی دانسته‌اند و بیشتر وقتها باستعانت همین رجال‌الغیب به مقامات عالی معنوی توفیق یافته و
بالنتیجه اینان دسته‌ای قدرت عظیم خداوندی هستند که چرخه‌ای تکامل عالم را بگردش
در می‌آورند. این رجال‌الغیب در ادوار مختلف بنامهای مخصوص ظهور کرده و قافله بشری را
بسی تکامل سوق میدهند و اینان نسبت بدرجات خود از عالم ناسوت یا افراد بشر روابط
جسمانی دارند ولی بدیدهی آنان دیده نمی‌شوند از طرف دیگر برابر عالم نامرئی و علوم منخفی
که بمدارج تکامل از راه ریاضت بحداکثر ترقی آن راه میتوان یافت بهمه افراد بشر قدرت
داده شده که بتدریج برهبری رهبران معنوی (رجال‌الغیب) از خود نیز منشاء بروز همین گونه
قدرتها و گرامتها واقع گردند رجال‌الغیب را طبقاتی و برای هر طبقه و ظائفی مقرر است مثل

«اوتاب» که جهت شرق و غرب و شمال و جنوب و «بدلاء» که قیام زمین با آنها است. «ونجباء» کار آنها تحمل زحمات مردم «ونقباء» که وظیفه آنها آشکار ساختن اسرار دلهاست. هر فرد میتواند با تعلیمات مخصوص بمقامیکه آنان بدان رسیده‌اند برسد و اینان از عهدهای خیلی قدیم بهداشت افراد پسر همت گمارده‌اند. کلیه انبیاء و رسول از سلسله‌ی همین رجال‌الغیب محسوب‌اند و در میان هر قومی در هر عهدی ظهور میکنند چنانکه آنانرا در هر عصری بنام ولی یا «حضر و قوت» مینامیم زیرا آنان مانند خضر هر جا بخواهند حاضر میشوند و مستعدیان را هدایت و ارشاد میکنند ولی هر دیده‌ئی آنان را نمی‌بیند بلکه دیده‌ی باطن‌بین و خضرین لازم است.

رجال‌الغیب: سیصدو پنجاه و شش تن هستند اوتاب - بدلاء - اخیار - امناء - نجباء - رقباء - نقباء که در عالم فیض میدهند.

بینین خریب اوتاب سه تن بدلاء پنج تن اخیار پنج تن امناء هفت تن نجباء چهل تن رقباء هفتاد تن نقباء دویست و بیست و هفت تن کلیه کرامات و خوارق عادات که باولایه خضر وقت نسبت داده شده و میدهیم که کتب متصوفه از آنها مشحون است و بمراتب بالاتر و خارج از دائمه‌ی فهم و ادراک و عقل امروزی پسر است درباره‌ی این رجال‌الغیب صادق میباشد بدون اینکه افراد پسر درک کنند کما اینکه فرشتگان رحمت همیشه و همه وقت و همچو آماده یاری و همراهی و راهنمائی نوع انسانی هستند و کرامات و معجزات و خوارق عادات رجال‌الغیب را میتوان بشرح زیر خلاصه نمود.

۱ - طی‌الارض که در یک لحظه میتوانند جسم خودرا انتقال دهند و دیده شوند که آنرا طی‌المکان گویند.

۲ - تحریک و نقل اجسام از جایی بجای دیگر بدون وسیله‌ی ظاهری.

۳ - انتقال افکار خود به ریک از نقاط عالم.

۴ - متشکل شدن شکلهای مختلف در یک لحظه برای نجات افراد پسر در موقع خطرات مانند طوفان و حریق و طغیان سیل و زلزله و غیره.

۵ - ترک جسم مادی در یک مدت معین بنام «تخیله».

۶ - خلق مواد و اشیاء مانند حاضر ساختن انواع خوردنی و آشامیدنی.

۷ - مقیاسات کوتاه زمان که ما آنها را ماضی و حال و مستقبل تعبیر میکنیم برای آنان وجود ندارد زیرا اساساً زمان و مکان مخلوق پندار محدود بشری است و جز نمودار مناسبات و همی ما باما سوای خود نیستند.

جالال‌الدین بلخی که کتاب مثنوی او بمنزله دائرة‌المعارف عرفان است میفرماید پس بیرونی و لیئی قائم است - تاقیامت آزمایش دائم است تا آنجاکه میفرماید پس فقیر آنست کو بی‌واسطه است - شعله‌ها را با وجودش رابطه است.

رجال‌الغیب و لطائف هفتگانه ۱

طبع نفس قلب روح سر خنی از حاج ملا‌هادی سبزواری

۱ - از رجال‌الله عصر حاضر آقای آقاسیده‌الله یزدی ظهور علیشاه از سادات حسینی فرزند حجۃ‌الاسلام آقای آقا سید موسی مجتبه‌ی یزدی المسكن و سیستانی‌الاصل نامبرده لسان کشیده و پیاله خورده حاجی بهار علیشاه یزدی و سپس تلقین یافته و خلیفه از طرف آقا نقی خوئی صمد علیشاه شده که ایشان خلیفه از طرف میرزا علی نقی جنت‌علیشاه و نامبرده از طرف حاج ملا‌رضای همدانی کوثر علیشاه صاحب تفسیر وی از طرف نور علیشاه اصفهانی خلیفه بوده‌اند «نور علیشاه مجذوب‌علی شاه همدانی را ظاهرآ و کوثر علیشاه را باطنآ ارشاد و خلیفه‌ی بقیه پاورقی در صفحه بعد خود گردانید».

نفس قلب سر روح خفی اخفي سلطان . از حاجی مونسعلیشاه شیرازی ذو الریاستین^۲ لسان بیالخوردن کسوت گرفتن گل‌سپردن جوزشکشن درخانه حقیقت چراغی گرفتن لنگ و خزانداشت و مرشد شدن از عارف بالله حاجی بهار علیشاه خاکسار جلالی^(۳) . چشم فرگس وربش دوافق^۲ بنام پسر ابوطالب بنام شاهوشین بنام سلطان صحاح بنام شام قرمزی بنام محمدبیگ بنام خان آتش . از نظر پیران اهل حق

بقیه پاورقی از صفحه قبل

ظهور علیشاه آقای سیداسدالله یزدی با حالات جذبه بمعیت شیخ گروسی محمدعلی عطار اعلی الله مقامه چون عزم زیارت قبله هفتمن امام هشتم فرمودند این راه را پیاده طی کردند و هیجده ماه از راه پیراهه باحالت جذبه و ریاضت پیمودند و با برگ درختان و علف بیابان سد جوع مینمودند و در مشهد مقدس بدمت چند سال باهمان حالات جذبه مورد عنایت و مرحومت خاص و مستقیم حضرت ثامن الائمه (ع) واقع میشود و چون خلیفه و جاشین از طرف آقا تقی خوئی صمد علیشاه در سلسه نعمت الهی بودند بطريق نعمت الهی دستگیری میفرمود شرح خوارق عادات و کرامات او مشهور خاص و عام است ولی تقریر آنرا نشاید زیرا علمای امتنی افضل من انبیاء بنی اسرائیل «در سال ۱۳۴۸ قمری بجنان جاوید خرا امید مرقد مطهرش در صحن شمالی امامزاده عبدالله طهران قرار دارد ادام اللہ فیوضاتہ علی الطالبین والمشتاقین از غزلیاتی که ازان بزرگوار باقی مانده قطعه زیر است که محض تبرک و تیم

درج میشود :

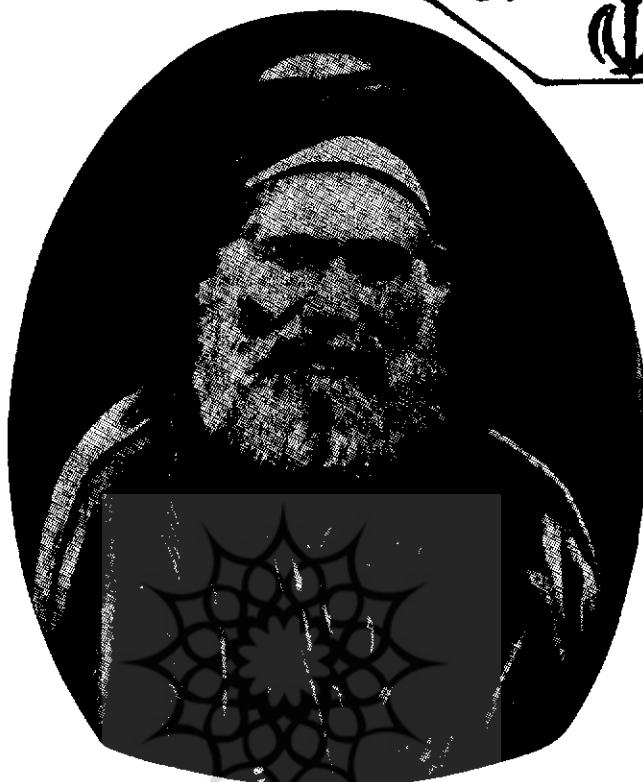
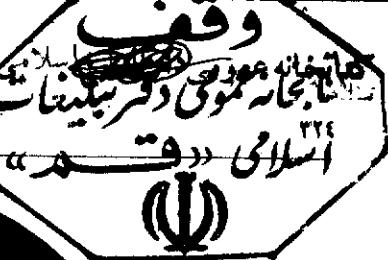
۱ : بطف بیدان نمود بیدارم — همچو موسی (ع) بخلوت یارم در تجرد چدیسی (ع) مریم — همچو منصور برس دارم — نار نمروز بر خلیل آمد — لطف مولا (ع) نمود گلزارم — قلبی هفتمن است شاه رضا (ع) — در طریقت چه شیخ عطارم — قبری کرد تا بمولاشد — در مناقب چه شیر ، دلدارم — از ظهور علی الف آمد — فقر و فخری بداد ستارم
یعنی بهر هزار سال یک شخص کامل تربیت میشود .

۲ : جاشین حاجی مونسعلیشاه شیرازی نعمت الهی ذو الریاستین حاجی زین العابدین پای قلعه ایست که در اصفهان مقیم است .

۳ : حاجی بهار علیشاه از سلسه غلامعلیشاهی جلالی هندی خاکسار که بیشتر از یکصد سال داشته مدفنش در نجف اشرف و خانقاہش در کوفه است نامبرده جاشین قطار علیشاه بوده که مدفنش در تزدیک قبر محتاج علیشاه همدانی خاکسار در خانقاہ حاجی بیرون در روازه دولت طهران خیابان مطبوعی است — حاجی بهار علیشاه یزدی بخط نسخ خود و ممهور بهر خود که کاملاً بطور واضح خوانده میشد «ربع الاولیا بهار علی» خرقه خود را ظاهرآ و باطنآ بمعصوم علیشاه لاری الاصل شیرازی و اگذار فرمود .

«معصوم علیشاه لاری الاصل شیرازی ابتداء از سالکان طریقه نعمت الهی بود که مجدد بحاجی بهار علیشاه یزدی شده بیاده از شیراز بعتبات عالیات رهسپار گردید و پس از تجدید بیعت چندین اربعین بریاضت پرداخته و در مرتبه ثانی حاجی بهار علیشاه رسمآ وی را در شهر کوفه بجانشینی و خلافت خود تعیین کرده امر داد که مشهد مقدس و هندوستان رهسپار شود معصوم علیشاه خاکسار جلالی که مریداش در طهران — بازار — تزدیک سیدولی تشرف حاصل مینمودند وی دارای بیانی فصیح و بلیغ و حذاب و علوم الهی و فلسفه و عرفان و اصول متبحر بود . ماموریتیرا که از جانب حاجی بهار علیشاه دارا بودند از این قرار است :

«انشاء الله بهمت روح پاک حضرت پیر بهار علیشاه بزودی مشهد عازم میشوم و پس از گذراندن چند اربعین در ارض اقدس رضوی بهندوستان حرکت خواهم نمود و پس از مراجعت تکلیف سلسه جلیله خاکسار جلالی روش خواهد شد »

حاجی سجادی و سردار صوان آرمهنسی

پادشاه عالم در هفت مظہر تجلی کرده و این هفت تمام است تا وقت ظهور صاحب الزمان (ع) تمام طبقات هفتگانه رجال الفیض هر طبقه از طبقه ماقو خود فیض دریافت میدارند تا بر سر بمقام اعلیحضرت محمد بن الحسن العسكري امام دوازدهمین قطب عالم ارواح احنافه و ارواح العالمین للاله الداء .

مدت غیبت صغری هفتاد و یک سال و آخرین نواب اربعه که بمقام سفارت امام عصر (ع) مفتخر گردید و تاج نیابت بر سر گذاشت ابوالحسن علی بن محمد سمری در سال ۳۲۶ هجری بوده و غیبت کبری در سال ۳۲۹ هجری تاریخ در گذشت او بوده که شش روز قبل طی توقيعی که یاو ابلاغ شده بود وقت در گذشت خود را تعیین و در سال اخیر معظم له غیبت کبری عالم را فرا گرفت .

عمر امام زمان (ع) تا این تاریخ ۱۳۸۴ قمری یکهزار و پنجاه و پنج روز است زیرا در کتاب خرقیال باب ۴ هرسالی را روزی قرار داده و بدینطریق «باز بیهلوی راست خود بخواب و چهل روز متحمل گناه خاندان یهودا خواهی شد هر روزی را بجهت سالی برای تو قرار دادم .» و از انبیای قبل هم دونفر هنوز حی و زنده‌اند زیرا در کتاب دوم پادشاهان از آن به ۱۱ چنین مستفاد است «حضرت ایلیا با عربابه آتشین یا سماں صعود نمود «و چون آنها راه میرفند و گفتگو میکردند اینک عربابه آتشین و اسبان آتشین آنها را از یکدیگر جدا کرد و

ایلیا در گردباد با آسمان صعود نمود» و همچنین در سفر پیدایش باب ۵ آید ۲۴ جنین آمده است «و اخنوخ با خداوند راه رفت و نایاب شد زیرا خداوند او را بر گرفت».

اینک دعاها یکه در غیبت امام زمان «ع» توصیه شده بیان میشود : دوقتوت حضرت قائم آل محمد (ع) و ساعت دوازدهم هر روز و دو دعا عهد و نسخه و استغاثه بصاحب الامر (ع) و دعا یکه از ناحیه مقدسه برای محمدمبن صلت صادر شده و دعای ندبه که تاسف بر غیبت حضرت قائم «ع» است و نماز حضرت قائم «ع» و نسخه حجاب آنحضرت و دعای توسل در شدائی بحضرت قائم و سایر امامان و دعای فرج در زیارت آنحضرت .

در خاتمه تبرعاً غزلی که حاجب شیرازی اشجری درویش (۱) بافتحار ولادت باسعادت حضرت قائم آل محمد «ع» سروده آند درج مینماید .

برده سبق در گهر از مasic
عین حق واصل حق و صرف حق
بی مددش نفعه نگردد علق
رنگ غسق می نپذیرد فلق
تحفه ای اخلاق زند بر طبق
کس نشی صاحب حس و رمق
پرده ای او هام جهان کرده شق
از همه باسیق و ماخلق
دست قضاگو که بگردان ورق
بهره نبردیم بجز طعن و دق

مهدي هادي گل گلزار حق
معنى حق آينه حق نما
بي خبرش مضنه نگردد جنين
بي اشر حكمت و فرمان او
شمس بهر صبح بدرگاه او
گر مرق مطبع فيپش نبود
پادشهي کر سر انگشت عنم
ای که باقبال تو مادر نزاد
محنت اگر هست مراسنونشت
زین هنر وفضل و کمال و ادب

(۱) حاجب درویش شیرازی از مشایخ طریقی سلسله جلیله ذهبهی بود که در اوخر عمر خود تزدیک دروازهی دولت خیابان مطبوعی طهران اقامت گزید و حرفاش نقاشی و قلمدان سازی بوده و خط بسیار زیباداشت و بزبانهای فارسی و عربی و ترکی و فرانسه و روسی بخوبی آشنا بود و اعیان مملکت از قبیل میرزا علی اصغرخان اتابک و کامران میرزا نایب السلطنه با او ارادت میورزیدند آخرالامر در همانجا تزدیک قبر عارف کامل و برادر طریقی باجان برابر خود علیکل در خانقاہ حاجیه مدفون است رحمة الله عليه

خوبشختی واقعی

خوبشختی واقعی را نمیتوان خارج از جاده تکامل روحی جست .
و این جاده سعادت واقعی ازین مراتب می گذرد .

۱ - حقیقت خوبی	۴ - اعتدال (میاندروی)
۲ - خویشتن شناسی	۵ - اراده
۳ - پیشرفت دائمی	۶ - استقامت
۷ - محبت (ایرانشهر)	۸ - میخت (ایرانشهر)